

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Hai, ngày 23/01/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1137

“CHẾT TA SANH VỀ ĐÂU MỚI LÀ ĐÁNG LO”

Trong bài này, Hòa Thượng muốn nhắc nhở chúng ta, cái chết không đáng sợ mà điều đáng sợ là sau khi chết chúng ta sanh về đâu. Con người luôn bị chi phối bởi định luật Sinh - Lão - Bệnh - Tử. Dù chúng ta tin hay không tin vào Phật pháp thì cái chết vẫn diễn ra. Người tin vào Phật pháp thì họ hiểu rõ quy luật Sinh - Lão - Bệnh - Tử nên họ có đời sống tự tại hơn. Người không học Phật thì họ không biết khi chết họ sẽ đi về đâu. Phần nhiều người thế gian chỉ quan tâm đến hoàn cảnh sống hiện sinh, họ không chú tâm đến kiếp sau. Hòa Thượng nói: **“Chết không đáng sợ mà đáng sợ nhất là chết đi chúng ta sanh về đâu!”**.

Những ngày gần Tết rất nhiều người lo lắng, bận rộn để chuẩn bị Tết, tôi dặn học trò khi tham gia giao thông phải cẩn thận vì mọi người đang rất động tâm khi lái xe. Chúng ta phản chiếu lại nội tâm chúng ta cũng vậy, chúng ta cũng đang chìm ngập trong vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. Rất ít người hiểu kiếp nhân sinh là ngắn ngủi, chỉ như một khoảnh khắc. Hòa Thượng nói: **“Kiếp người chỉ như một cái chớp mắt”**. Nếu trong chớp mắt đó chúng ta vẫn chìm đắm trong vinh hoa, phú quý thì chúng ta không thể giải thoát khỏi sáu cõi luân hồi. Tâm tham sẽ dẫn chúng ta đi vào cõi Ngạ Quỷ. Tâm sân dẫn chúng ta đi vào Địa Ngục. Tâm si dẫn chúng ta đi vào cõi Súc sanh.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta ở trong sáu cõi luân hồi thì từng đời, từng đời chúng ta sẽ thấp dần, ngày càng xấu đi”**. Chúng ta ở trong sáu cõi luân hồi, chúng ta muốn thoát ra sẽ rất khó. Cái chết không đáng sợ mà khi chúng ta chết, chúng ta sanh về đâu mới đáng lo!

Hòa Thượng nói: **“Phật rất từ bi, Ngài sợ chúng sanh mê hoặc, điên đảo sẽ tạo tác tội nghiệp ba đường nên trên Kinh Phật đã nói rất thấu triệt, rõ ràng chân tướng sự thật này”**. Nhà Phật nói: **“Thân người khó được, Phật pháp khó nghe”**. Nhiều người có thân người nhưng họ luôn sống trong khổ đau, họ không biết cách thoát ra. Chúng ta có được thân

người trọn vẹn, gặp được Phật pháp chân chính thì chúng ta phải hết sức trân trọng vì đây là cơ hội: **“Bá thiên vạn kiếp nan tao ngộ”**. Trăm ngàn muôn kiếp chúng ta mới có được thân người, gặp được Phật pháp chân chính. Phật pháp chân chính giúp chúng ta đời này thoát khổ đau, đời sau sinh vào nơi tốt. Hòa Thượng nói: **“Đời hiện tại, chúng ta có nhân duyên rất thù thắng nên chúng ta phải trân trọng nhân duyên này”**.

Những năm đầu tiên học Phật, tôi cũng **“tu mù luyện quáng”**, làm một cách mơ hồ không biết đúng sai. Tuổi trẻ tôi sống với tâm trạng rất bất an vì tôi không biết cuộc sống sẽ ra sao, mình sẽ đi về đâu. Sau khi được tiếp nhận Phật pháp chân chính thì tôi có được cuộc sống rất an vui, tôi biết khi chết mình sẽ đi về đâu. Tôi cũng biết cuộc sống an vui hay đọa lạc đều do chính mình. Hiện tại, nếu tôi đi vào Địa ngục thì tôi cũng đáng đời vì đó là mình **“tự làm tự chịu”**.

Chúng ta sống trong thuận cảnh thì chúng ta dễ chìm đắm trong thuận cảnh. Chúng ta sống trong nghịch cảnh thì chúng ta thường tự phản tỉnh. Chúng ta tu học đúng như Pháp, gia đình chúng ta làm theo chuẩn mực Thánh Hiền thì cuộc sống của chúng ta sẽ thuận lợi nhưng thuận cảnh dễ khiến chúng ta chểnh mảng. Nhà Phật dạy: **“Vạn ban tương bất khứ duy hữu nghiệp tùy thân”**. Khi chết chúng ta không mang theo được gì ngoài nghiệp. Chúng ta phải có trạng thái thuận cảnh, nghịch cảnh đều tốt. Nếu chúng ta không biết điều này thì chúng ta sẽ chọn thuận cảnh, chối bỏ nghịch cảnh.

Thuận nghịch đều do phước duyên của chúng ta. Người xưa nói: **“Nhất ẩm, nhất trắc mạc phi tiền định”**. Một bữa ăn, một ngụm nước đều do tiền định, do phước duyên trong mạng chúng ta đã định. Chúng ta muốn cầu sinh Thiên cũng không được, chúng ta muốn chối bỏ điều này cũng không được. Trong mạng có nhất định có, trong mạng không nhất định không. Chúng ta hiểu rõ điều này chúng ta sẽ có tâm thái chuyên cần, tinh tấn.

Phật Bồ Tát đã là Phật Bồ Tát rồi nhưng các Ngài vẫn không ngừng chuyên cần, tinh tấn. Chúng ta vẫn là phàm phu, cảnh giới nội tâm của chúng ta chưa ổn định, chúng ta không vững mạnh, tinh tấn thì chúng ta rất dễ lui sụt, thoái chuyển. Chúng ta tiếp cận nhiều pháp không có chánh kiến thì chúng ta cũng sẽ không có chánh kiến. Mấy hôm nay, tôi đến thăm một số nhà, trước đây họ thờ Tây Phương Tam Thánh rất trang nghiêm nhưng hiện tại họ đã thay đổi hoàn toàn, tôi không biết những bộ tượng họ đã mang đi đâu. Có những người đã từng niệm Phật 10 năm nhưng có người nói không có Phật A Di Đà thì họ bỏ tu. Tâm của chúng ta rất bao chao, chỉ cần một lời nói thì chúng ta có thể đã thay đổi. Hòa Thượng nói:

“Phật Bồ Tát vẫn đang dũng mãnh, tinh tấn”. Chúng ta phạm phu mà chúng ta vẫn đang tùy tiện vì vậy chúng ta rất dễ rơi vào những tập khí xấu ác như lười biếng, chệnh mảng, nhếch nhác.

Hòa Thượng nói: **“Hàng ngày, chúng ta chỉ cần khởi tâm động niệm thì đã tạo nghiệp vì chúng ta khởi tâm động niệm đều là “tự tư tự lợi”**. Đa phần chúng ta luôn khởi ý niệm “tự tư tự lợi” muốn tốt cho mình. Sự “tự tư tự lợi” của chúng ta chuyển đổi muôn hình, muôn vẻ, dưới nhiều hình thức khác nhau. Chúng ta đang tạo nghiệp rất nặng nhưng chúng ta tưởng mình đang làm việc thiện nên chúng ta không biết vì sao mình gặp chướng ngại.

Hòa Thượng nói: **“Sáu cõi luân hồi từ đâu mà ra? Sáu cõi luân hồi từ ý niệm “tự tư tự lợi” của chúng ta biến hiện ra. Chúng ta có ý niệm “tự tư tự lợi” thì cảnh giới luân hồi liền hiện ra. Nếu chúng ta không có những tập tánh này thì sáu cõi luân hồi sẽ không có”**. Nhiều người cho rằng Địa ngục là do Diêm Vương tạo ra, chúng ta đi vào Địa ngục là do Ngưu Đầu, Mã Diện đưa chúng ta vào.

Người xưa nói: **“Thiên đường hữu lộ, vô nhân vấn. Địa ngục vô môn, hữu khách tầm”**. Thiên đường có lối nhưng không ai đi. Địa ngục không có cửa nhưng ai cũng muốn vào. Mọi người không chọn cảnh an vui mà chọn lấy sự phiền não, bức bách, khổ đau. Chúng ta chỉ cần chuyển đổi ý niệm thì cảnh khổ đau chuyển thành an vui hay cảnh an vui chuyển thành khổ đau. Chúng ta chuyển đổi ý niệm “tự tư tự lợi”, “tham, sân, si” thì cảnh giới khổ đau liền biến thành an lạc.

Cảnh giới luân hồi hay thế giới Tây Phương Cực Lạc là do chính chúng ta tạo ra. Chúng ta làm đúng nguyên lý, nguyên tắc của một hành giả thế giới Tây Phương Cực Lạc thì chúng ta tương ứng với thế giới Tây Phương Cực Lạc. Chúng ta “tự tư tự lợi” thì cảnh giới của sáu cõi luân hồi sẽ biến hiện ra. Cảnh giới chúng ta đi đến, tiếp nhận đều do chính chúng ta tạo ra. Tất cả là do chúng ta cam tình nguyện. Chúng ta không dũng mãnh, tinh tấn thì chúng ta đọa lạc cũng đáng đời! Phật Bồ Tát đã dạy bảo, Tổ Sư Đại Đức làm ra tấm gương nếu chúng ta không tự phấn đấu thì chúng ta đọa lạc.

Hòa Thượng nói: **“Cái chết không đáng sợ mà đáng sợ nhất là sau khi chúng ta chết, chúng ta đi đến cõi nào. Nếu sau khi chúng ta chết, tâm chúng ta vẫn “tự tư tự lợi”, “tham, sân, si, mạn”, truy cầu “năm dục sáu trần” thì đời sau chúng ta nhất định vào ba đường ác”**. Kiếp người ngắn ngủi, bỗng chốc qua nhanh. Hôm nay đã là mừng hai Tết, hết Tết thì chúng ta lại quay trở về với công việc. Những ngày cuối năm và khi hết tết những

chiếc xe khách luôn khẩn trương đến và đi. Mọi người luôn khẩn trương để “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”. Chúng ta không biết rằng mình đang khẩn trương cho việc đọa lạc.

Hòa Thượng nói: “***Kiếp người vô cùng ngắn ngủi, chớp mắt là đã đi qua. Nếu chúng ta tham cầu vinh hoa, phú quý, không chịu nhẫn chịu cái khổ mấy mươi năm thì đời sau chúng ta sẽ luân hồi. Nghĩ đến việc này chúng ta có cảm thấy đáng sợ không?***”. Chúng ta không nhẫn chịu đời sống thanh đạm, chúng ta muốn hưởng vinh hoa, phú quý thì đời sau chúng ta sẽ đọa lạc. Một năm qua, chúng ta cũng đã chứng kiến nhiều người có danh lợi lớn nhưng cuối cùng tất cả cũng tan biến. Phật dạy: “***Vạn ban tương bất khứ, duy hữu nghiệp tùy thân***”. Chúng ta không mang theo được bất cứ thứ gì chúng ta chỉ mang theo nghiệp. Nếu chúng ta để lại đời tiếng xấu thì chúng ta mang theo nghiệp bất thiện.

Người thế gian cho rằng người có đời sống thanh đạm thì sẽ khổ nhưng các Ngài không hề thấy khổ. Hòa Thượng cả đời tam bát quán: “***Không quản tiền, không quản việc, không quản người***”, nhưng đời sống của Ngài rất an vui, tự tại. Khi Ngài khởi ý niệm xây dựng trung tâm giáo dục “***Đệ Tử Quy***” thì liền có người phát tâm làm. Chúng ta nên trải qua đời sống thanh đạm, để dành những tiện nghi mà chúng ta đáng được hưởng cho người khác.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!